

Zondag Exaudi (verhoor)
Wezenzondag

Wezenzondag is de naam van de zondag tussen Hemelvaartsdag en Pinksteren. In het Latijn wordt deze zondag ook *Exaudi* (verhoor) genoemd. Jezus is weggegaan. Zijn leerlingen voelden zich verlaten. Wees. De tekst voor deze dag is Joh 14: 18: *Ik laat jullie niet als wezen achter ...*

Aansteken van de Christuskaars

Openingswoord

Kom met uw geest ons in gedachten,
schijn met uw licht in ons bestaan,
vul met uw dromen ons verwachten,
richt door uw woord ons gaan en staan.

Gebed

Op deze dag willen wij het leven vieren
en voor U in herinnering roepen de pijn van onze wereld
die mensen onrustig maakt en vol van onvrede.
Heer onze Heer, wij bidden U: Verhoor ons!

Wij bidden u, doe intocht in ons hart
en laat ons merken op deze zondag na Hemelvaart
dat uw aanwezigheid niet minder is geworden.
Dat uw betrokkenheid op de wereld niet verdwenen is.
Heer onze Heer, wij bidden U: Verhoor ons!

Wij roepen tot U, God van gerechtigheid,
wees met ons in deze wereld vol van onrecht.
Help ons als het ons te veel is geworden.
Help ons als wij ons vastlopen.
Heer onze Heer, wij bidden U: Verhoor ons!

Wij bidden dat wij hier op aarde
waar wij leven, wonen, werken,
niet eenzaam en verweesd zullen zijn,
maar dat wij zullen delen in uw Geest.
Heer onze Heer, wij bidden U: Verhoor ons!

Geef dat wij vandaag opnieuw ontdekken
dat het leven méér is,
dan wat onze ogen kunnen zien,
onze oren kunnen horen,
en onze handen kunnen tasten.

Daarom bidden wij op deze dag:
Heer, hoor mijn gebeden
(exaudi orationem meam)
Amen.

Tekst   Johannes 14:18   Ik laat jullie *niet* als wezen achter.

Gedachte

Weggegaan, afwezig. Én tegenwoordig, dichtbij. Tegelijk.

Dit is wat we vaak ervaren als onze geliefden van ons zijn weggegaan. Dit is de ervaring van deze zondag, deze tussentijd tussen Hemelvaart en Pinksteren. Lichamelijk afwezig, maar toch op een heel andere manier tegenwoordig, *met ons*.

Ouders overleden. Je voelt je wees, ook al ben je volwassen. Alleen. Hoe verder? Iets van van dat wees-gevoel moesten de leerlingen ook hebben gehad toen Jezus wegging. Toen de grote filosoof Socrates de gifbeker moest drinken zeiden zijn leerlingen: "Wij waren als het ware van een vader beroofd, en moesten als wezen ons verdere leven doorgaan."

Het woord *orphanos* waarin wij het Engels *orphan* kunnen zien, komt tweemaal in het Nieuwe Testament voor. In Jakobus 1:27: de opdracht te zorgen voor de wees en in Johannes 14 in de overdrachtelijke betekenis van "verlatene". Wees zijn gaat niet alleen om *verlatenheid*, maar ook om *kwetsbaarheid*. Wie neemt het voor de wees op, wanneer hem of haar onrecht wordt aangedaan? In de bijbelse tijd waren wezen bijzonder kwetsbaar – bij uitstek degenen die geen helper hadden.

Maar Jezus zegt: "Ik laat jullie *niet* als wezen achter." Dit is zijn troost. Zijn dood is geen onherroepelijk einde, verlies, finaliteit. Hij blijft tegenwoordig, net *anders*.

Ook met onze gestorven geliefden hebben we iets daarvan. Lichamelijk zijn ze niet meer tegenwoordig, maar toch zijn ze tegenwoordig, met je, in je gedachten en herinneringen, in je gevoel van liefde, in hoe je dagelijks leeft met hun erfenis: hun wijsheid, hun woorden, hun humor, hun liefde. Afwezig zijn ze, maar toch ook tegenwoordig. Net anders.

Jezus' troostvolle woorden betekent ook voor ons vandaag dat we ons nooit echt als wezen hoeven te voelen, omdat we nooit helemaal alleen zijn. Er is iemand die tegenwoordig is, die ons draagt en leidt. Het soort nabijheid die de zegenbede verwoordt:

Moge Gods hand voor je zijn, om je de weg te wijzen.
Rondom je, om je te beschermen.
Onder je, om je op te vangen als je valt.
Boven je, om je bovenal te zegenen.

Soms voelen we ons wel eens wees en alleen in het leven. In onze wereld en de dingen die ons omringen, is er vaak veel duisternis. Soms is er duisternis in ons eigen gemoed. Soms lijkt de afstand tussen hemel en aarde eindeloos groot en ervaren wij een soort "Godverduistering". Waar is die God die ons zou beschermen? Elke tijd en elk mensenleven kent zijn eigen vragen.

Maar wij blijven vragen *als gelovigen*. Want het oog van het geloof ziet meer dan het zichtbare. Het gelovige hart ervaart "de realiteit" ook wel anders. Een gelovig hart is in staat een ander soort nabijheid, een ander soort troost te voelen.

Want wat er ook gebeurt, hoe we ons ook voelen, *we zijn* niet wees. Troost, liefde en geborgenheid zijn voor ons beschikbaar. Zegt de Psalmddichter: *Al verlaten mij vader en moeder, de Heer neemt mij liefdevol aan. We zijn en blijven kinderen van God. Van Jezus zegt ons lied: Al heeft hij ons verlaten, Hij laat ons nooit alleen.*

Jezus' blijvende tegenwoordigheid in de Geest, gedenken wij vandaag op Wezenzondag. Op de komst van de Geest, op Pinksteren, wachten wij deze komende week, biddend, gelovig. De viering op deze zondag tussen Hemelvaart en Pinksteren, bestaat niet alleen uit terugdenken aan een gebeuren in het verleden. In onze viering en ons gedenken, wordt het verleden heden. Zoals in het Avondmaal: door dat te doen om hem te gedenken, wordt Jezus tegenwoordig nu en hier.

Wezenzondag doet ons steeds beseffen: wij zijn niet ongetroost. We hebben in de echte nabijheid, aanwezigheid van Jezus Christus door de Geest veel ontvangen. Hij leeft en wij leven met en door hem. De Geest komt bij ons. De Geest wil in ons wonen. De Geest maakt dat Jezus bij ons is en dat wij bij Hem zijn. Door de Geest blijven we hecht met Jezus verbonden. Verbonden met zijn leven, liefde en kracht. Nu. Altijd.

Gebed

Leid ons, Heer, in onze vragen,
help ons doen wat u verlangt.
Schenk ons, Heer, een geest van liefde,
laat ons leven in uw licht.
Dank u, Heer, voor al het goede,
doe ons delen wat u geeft.
Amen.

Zegen

(Clara van Assisi)

Dat God genade aan u betoont,
dat het licht van Gods aangezicht uw gids zal zijn,
dat God u bewaren en ondersteunen zal,
dat de Geest altijd aan uw zijde zal zijn,
dat engelen over u waken, wanneer u slaapt,
en als u ontwaakt, dat God u zal vervullen met genade
dat u God zult liefhebben en dienen al uw dagen.
Dan zult u Gods aangezicht zien.

Yolanda Dreyer